

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

Forhandlingen genoptoges.

H. P. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har fuldstændig Ret, naar han i Forgaars udtalte, at det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, egentlig ikke indeholder noget nyt. Ved det foreliggende Forslag foreslaas der kun ganske smaa Ændringer i den bestaaende Lov, og disse Ændringer er ikke af vidtrækkende Betydning, uden at jeg dog dermed vil sige, at de er uden Betydning. Den Ændring, der tilsigtes ved § 2, gaar ud paa, at naar en Skatteyder fraflytter en Kommune, skal han svare Skat til denne indtil Udgangen af det Kvartal, hvori Fraflytningen fandt Sted. Denne Ændring er af rent praktisk Art. Ved § 6 tilsigtes en Ændring gaaende ud paa, at Bestyrelsesmedlemmer og Medlemmer af Repræsentantskaber kan komme til at svare Skat af hele deres Biindtægt. Denne Ændring er muligvis ogsaa af Betydning; den gælder Erhvervsskatten, og det er altid vanskeligt at udregne, hvorledes Ændringer i de bestaaende Forhold vil komme til at virke paa dette Omraade. § 11 tilsigter en lille Ændring med Hensyn til Fordelingen af Skatten mellem Kommunerne. Endelig foreslaas der en Ændring vedrørende ugifte Skatteydere, gaaende ud paa, at naar saadanne ikke betaler Kommuneskat til Forfaldstid, kan der kræves tilbageholdt af Arbejdsgiveren en til Skatten svarende Del af vedkommendes Løn. Endvidere foreslaas det at paalægge Arbejdsgiveren Bøde, hvis han ikke retter sig efter denne Bestemmelse.

Disse Ændringer maa siges at være et kummerligt Resultat af cirka to Aars Overvejelser indenfor Ministeriet. Da dette Lovforslag blev forelagt i Januar 1922, hed det Forslag til midlertidig Lov o. s. v., og der var ikke i Lovforslaget angivet nogen som helst Tidsbegrænsning af Lovens Varighed. Ved Lovforslagets Behandling her i Tinget blev det vedtaget at indsætte en Revisionsbestemmelse, gaaende ud paa, at Lovforslaget skulde forelægges dette høje Ting inden 1. November i Aar. Meningen dermed var ikke, at vi skulde have Lovforslaget forelagt i uforandret Skikkelse. Hensigten med denne Revisionsbestemmelse var, at der i Mellemtiden skulde søges ud-

arbejdet og forelagt et virkelig revideret Forslag til Lov om Ændringer i de kommunale Skattelove, hvorved Lovbestemmelserne samledes og der optoges Bestemmelser, der gav Udtryk for Tanker, som var fremkommet under Behandlingen af denne Sag. Den højtærede Minister bebuder vel, at der fra Ministeriets Side kan blive stillet Ændringsforslag under Udvalgsbehandlingen, naar de af Ministeriet udsendte Spørgsmaal er blevet besvaret; der aabnes altsaa herved Mulighed for yderligere Ændringer. Men jeg tilstaar, at efter at der er taget saa ringe Hensyn til de Ønsker, som er fremsat fra forskellige Sider, nærer jeg ikke stor Tro til, at der her vil blive Tale om en gennemgribende Revision. Jeg tror, at der kun vil blive Tale om enkelte smaa Ændringer, som vel ikke vil være betydningsløse, men som alligevel ikke imødekommer Kommunernes Krav. Jeg mener derfor allerede nu at maatte udtale, at der i dette Lovforslag, som jo ikke indeholder nogen Revisionsbestemmelse, maa indføres en Tidsbegrænsning, saaledes at vi i Løbet af forholdsvis kort Tid faar et nyt Lovforslag om dette Emne til Behandling, for saa vidt det ikke skulde lykkes i Udvalget at naa et tilfredsstillende Resultat. Thi hvad vil det sige at vedtage en midlertidig Lov? Det vil sige, at den kan komme til at gælde baade i 10 og 20 Aar; hvis jeg ikke tager meget fejl, gjaldt den midlertidige Valglov af 1894 indtil 1915, altsaa i 21 Aar. Der er megen Udsigt til, at det kan gaa paa lignende Maade med denne Skattelov, hvis man ikke udtrykkelig begrænser dens Varighed, og det er derfor nødvendigt at begrænse den, hvis dette Lovforslag ikke bliver ændret paa tilfredsstillende Maade; thi Kommunernes Indtægtsforhold maa ændres. Udgiftsforholdene er vi jo ikke Herrer over. Der tales nok om, at Kommunerne ikke fører en tilstrækkelig økonomisk Politik, men — som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg meget rigtigt bemærkede — Regering og Rigsdag kan ikke sige sig fri fra Medansvar for, at Kommunernes Udgifter i de senere Aar er steget stærkt, og naar det er Tilfældet, maa Regering og Rigsdag ogsaa have en Pligt til at være behjælpelige med at skaffe Kommunerne de Indtægter, som er nødvendige. Der gaar jo ikke en Dag, havde jeg nær sagt, uden at der paalægges Kommunerne nye Udgifter. Det kunde være fristende at nævne den lange Række af Udgifter, som Staten i de senere Aar har paalagt Kommunerne, men det vilde føre for vidt. Jeg vil alligevel nævne enkelte, fordi det har sin Betydning.